

BOYUN EĞME

Başakşehir Şehir Hastanesi şantiyesinde iş bırakma sonuç verdi

Rönesans Holding'in İstanbul Başakşehir Şehir Hastanesi inşaat şantiyesinde işçilerin tamamının iş bıraktığı bildirildi. İşçiler, şantiyede bir süredir devam eden yemek probleminin çözülmemesi üzerine iş bıraktılar. Yüzlerce işçinin katıldığı iş bırakma sonrasında yemek talepleri yerine getirildi. Rönesans'ın işçilerden 'özür dilediği' de belirtildi. • Sf4

HAFTALIK SİYASİ GAZETE ■ 25 OCAK 2019 CUMA ■ 1 TL

DÜZENİN KURUSIKISI TETİKÇİ BASIN

DERSİM HALKI UMUDUN ADINI KOYDU

2014 seçimlerinde Ovacık'ta Türkiye Komünist Partisi adayı olarak seçime giren ve izleyen yıllarda "Komünist Başkan" olarak sempati kazanan Mehmet Fatih Maçoğlu, düzen medyasının onu sunmaya çalıştığının aksine bir "kahraman birey" değil. Sosyalist Meclisler Federasyonu içinde örgütlü olarak kendini var eden, örgütlü mücadeleyi her zaman hayatının merkezine koymuş bir devrimci Maçoğlu. TKP adayı olarak seçilmeye girip kazanmış olmasına karşın, seçildiği günden itibaren örtülmek bir yana altı çizilmiş olan bir başka gerçekse, Maçoğlu'nun bir TKP üyesi olarak onun örgütlü çalışmasının içinden aday olmadığı, kendi örgütlü kimliği ile yürüttüğü ve temsil ettiği yerel politika, TKP tarafından benimsenmiş ve desteklenmiş bir sosyalist olduğu. Sosyalist Meclisler Federasyonu, 2019 seçimlerinde daha fazla işlenmiş, derinleştirilmiş ve yaygınlaştırılmış bir hedef belirledi. Maçoğlu'nun Dersim (Tunceli) merkez belediye başkan adayı olduğu ve Mazgirt, Hozat, Pülümür ve Ovacık'ta ilçe belediye başkanlıklarını alarak daha geniş bir yerel yönetim platformunu oluşturdukları bir stratejiye yöneltiler. Bu stratejiyi Dersim Demokratik Halk Dayanışması adıyla bir platforma taşıyan SMF'nin temsilcileri, uzun süredir SMF'yle temasta olan Türkiye Komünist Partisi'nin adayları olarak seçimlere girecek. TKP, halkçı ve emekçi karakteri taşıyan, ilerici bir mevzi olarak gördüğü bu platformda yer alarak, TKP

bayrağı altında yürütülecek olan çalışmaya katılacak. SMF, 22 Ocak Salı günü Dersim'de düzenlenen bir basın toplantısı ile Mazgirt'de Derya Öz, Pülümür'de Birgül Ateş Çiçek, Hozat'ta Yılmaz Cesur, Ovacık'ta Hayati Güngören ve Dersim Merkez'de Fatih Mehmet Maçoğlu'nun adaylıklarını duyurdu. Adayların seçim çalışmaları, izlenecek politikalar, SMF'nin yürütüp tamamladığı aday belirleme süreci gibi birçok konuda bilgilendirmelerin yapıldığı toplantıda Temel Demirel, Sibel Özbudun, Candan Badem, Abdülkadir Demir ve Tekin Türker destekleyici konuşmalar yaptı. Ovacık Belediye Başkan adayı olarak belirlenen Hayati Güngören cezaevinde olduğu için toplantıya yazılı mesajla seslendi. Mesajı okuyan Murat Kur, Güngören'in tutsaklığı hakkında da konuştu ve omuz omuza verenlerin her birinin sırtına aldığı bir kibrit kutusu ağırlığında yüke bir kibrit çöpü daha eklendiğini anlattı. Seçim çalışmalarını birlikte örgütleyecek olan platforma dahil olma kararı almış oluşumlardan TKH'nin Genel Başkanı Aysel Tekerek'in de söz aldığı toplantı adayların konuşmalarıyla sonlandı. Toplantının başında SMF adına detaylı bir bilgilendirme sunan Erdal Ataş'ın ardından kürsüye gelen TKP Merkez Komite üyesi

Mehmet Kuzulugil, Dersim'de birlikte yürütülen mücadeleye ilişkin TKP'nin değerlendirmelerini sunarken, TKP'nin parti adını kullanarak bir başarıya ortak olmak ya da politik ilkelere uzak bir işbirliği ile başarı kazanmak yolunu seçen bir parti olmadığını anlattı. Sonrasında görüşüne başvurduğumuz Kuzulugil, toplantı hakkındaki değerlendirmelerini aktarıırken "Hep doğru bildiğini yapan, siyasette hangi sınıfı temsil ettiğini hiçbir zaman ikinci plana atmayan, bazen fazla inatçı olmak ve burnunun dikine gitmekle suçlanan bir parti olarak Dersim'de bir ortak seçim çalışmasını TKP bayrağı altında yürütmeyi uygun gördüysek, bu birlikte harekete geçtiğimiz, bize bir gelenek olarak çok uzak olduğu hep hatırlatılan dostlarımızla kurduğumuz dürüst ve açık iletişim sayesinde. Düzenle uzlaşmazlık, patronlarla ve sermaye egemenliği ile uzlaşmazlık, emperyalizme kesin bir karşı duruş, gericilikle aydınlanmacı bir mücadele... TKP'nin Dersim'de kurulan birliktelikle arayıp buldukları bunlardır. Bunları bir kez daha paylaştık. Güzel bir toplantıydı. Umudumuzu güçlendirdi." diye konuştu

ÇÜRÜYEN BASIN TETİKÇİLİKLE YAŞIYOR

1990'lı yıllarda hakaret, hedef gösterme, iftira hatta cinayete azmettirme gibi suçları rahatlıkla işlemesi ve ceza aldığı hatta kapatıldığında başka bir isimle ve başka şekli yönetimlerle çıkması ile ünlenmişti Akit.

Hakaret ve iftira konusunda bütün sınırları artık kaldırmış durumda. Hedef gösterme, tehdit, cinayete değil katliama teşvik gibi şeyler gündelik pratikleri.

Tabii, artık ceza almıyorlar. Aksine, açıkça suç işledikleri yayınları köleleştirilmiş yargı tarafından iddianame taslağı olarak kullanılıyor. Bir de artık marjinal değiller. Tirajları artmadı ama neredeyse tüm patron gazeteleri Akit tarzı yazar ya da haberciler çalıştırıyor.

SERMAYE MEDYASININ GÜNDEMİ BELİRLEDİĞİ YALAN

Tirajların azalmasını "global trendlerle" açıklamalarına bakmayın. Tetikçilik ve yandaşlık yükü altında ezildiler.

Medyanın inandırıcı olmadığını artık görmek zorundayız.

Medya, iktidarın zorbalıkla, şantajla, bazen rüşvetle halkı inandırdığı şeylere inanıyor. Yayınlarını bu inançla yapıyor. Bu medya kendisi kimseyi bir şeye inandıramıyor.

Geniş kalabalıkların gündemine giren, tartıştığı ya da hayatına etkileriyle baş etmeye çalıştığı konular düzen medyasının dışında yaşıyor, konuşuluyor.

YOBAZLARIN "YENİ KUŞAK TÜRBAN" SAVUNMASI

İşıl Özgentürk, türbandan çok toplumun bir süredir tartıştığı türbanlıları konu edindiği, Kavakçı ailesi vesilesiyle türban tartışmalarını güncellediği yazısına Yeni Kuşak Türbanlılar başlığını koymuştu. Yazı yayımlandığı sıralarda, devlette çeşitli makamlara çöreklenivermiş olan Kavakçı kadınları herkesin gündemine girmişti. Türbanlı Kavakçılar gündemi hem iktidarın hem de diğer gerici odakların canını sıkıyordu. Tam bu sıralarda örtüsünü atan kadınların sosyal medyada yaptığı "10 yıl önce, 10 yıl sonra" temalı fotoğraf paylaşımları gündeme oturdu. Tetikçi basın belli ki "en iyi savunma saldırıdır" diye düşündü ve İşıl Özgentürk'ü hedef tahtasına oturttu sonunda savcılık harekete geçti. Özgentürk ifadeye çağırıldı! Yazarın çok rencide edildiği, gerçekten öfkelenmesine neden olan bir haksızlığa uğradığı için üzüldüğü anlaşılıyor. Öte yandan türban yobazların Amerikancı ve paracı ihanetini örtmeye yetmiyor. Bu ucuzluklar, vız geliyor.

YANDAŞ BASIN, TETİKÇİ BASIN

Geçtiğimiz günlerde yayınlanan bir ankete göre halkın yüzde 81.7'si medyaya güvenmiyor. Oldukça yüksek olan bu oran şaşırtıcı görünmeyebilir ama aynı ankette örneğin yargıya güvenmeyenlerin oranı yüzde 62.8. Yargının yerlerde sürüdüğü bir dönemde medianın güvenilmezlikte yargıya bile fark atması çarpıcı.

Gazeteciliği, haberciliği halka karşı sorumlulukları ve halka faydaları olmayan bir iş olarak göremeyiz. Mesleği bu olan kişilerin, olayları takip etmek, haber üretmek gibi işleri var ve bu iş hiç de değersiz değil.

Öte yandan yaygın medya, uzun süredir büyük sermayenin kâr amaçlı yatırım ve stratejik yerleşme alanından başka bir şey değil.

Hem büyük medya patronlarının iktidarla ilişkileri, hem de iktidarın baskıcı siyaset tarzı, patronun sesi medyayı aynı zamanda iktidarın enformasyon tetikçisi haline getirmiş durumda.

Andığımız anket sonucu gelinen noktayı, "son durumu" ortaya koyuyor. Tabii "tetikçi basın" gerçeğinin köklerinin düzende olduğunu, bugün karşımıza çıkan ve "yuh" dedirten örneklerin çok benzerlerinin geçmişte de yaşandığını unutmamamız gerek.

Tetikçi medyanın tarihinden

MÜCAHİT GAZETECİLİK

16 Şubat 1993 Salı günü Türkiye Gazetesi'nin manşetinin üst başlığı şöyleydi: Bosna'da çatışma bölgesine girebilen tek Türk gazetecisi Yusuf Sancak anlatıyor.

Anlattığı ise manşetin başlığına yazılmıştı: Cephede bir Sırp vurdu!

Gazeteci Sancak şöyle "anlatıyordu": Bu silahla vurdu... Cephe komutanının izniyle önce Sırp mevzilerini gözleyip,

dürbünlü tüfekte hedefin tespitini yaptım. Daha sonra da elimdeki silahla Sırp canı-ye ateş ettim...

Sırplar bu yayının ardından, Türk gazetecileri Bosna'da askeri hedef olarak kabul edebileceklerini açıkladı.

Sancak'ın "gazetecilikte çığır açan hareketi" gazetecilerin canını hedef haline getirmişti.

Tetikçi medyanın tarihinden

SAYIN APO'YU ALMAYA GİDEN ALTAYLI

Yeni Şafak, Akit, Takvim, Sabah, A Haber... Ve tüm bu kuruluşların kendisi ünsüz ama yaptıkları meşhur yazarları, habercileri...

"Gazeteciliği ustalarımızdan öğrendik" deseler güleriz ama onların yolunu açan "usta" örneklerini de unutamayız.

Arabaşlık: Fatih Altaylı'nın Öcalan anıları Öcalan'ın İtalya'da tutulduğu günlerde Hürriyet bir manşetini böyle oluşturdu: Bölücübaşı Apo'yu almaya gidiyoruz.

O dönem, Türkiye'nin en yüksek tirajlı ve geniş okur/yazar profiline sahip olduğu düşünülün gazetesiydi Hürriyet. Manşete Fatih Altaylı'nın "atlayıp İtalya'ya giderken" uçakta çekilmiş fotoğrafı eşlik ediyordu.

Altaylı bir istihbarat elemanı değil! Bulunduğu uçak da bir "operasyon timini" taşıyamıyordu.

Bu acayipliği eleştirenler olmuştur elbette.

Altaylı eleştirileri "Geri zekalı entel kafası... Daha doğrusu içinde beyin olmayan kompleks dolu aşâğılık kafa" hakaretleriyle yanıtladı.

İşin en hoş tarafı şu ki, Altaylı'nın o günlerde el altından yayılan, "meraklısının mutlaka izlemiş olduğu" yayınlanmamış bir röportajı çoktan dillere düşmüştü: "Apo'yu almaya gitmesinden" 2 yıl önce Şam'da Öcalan'a villasında konuk olarak yaptığı ve saygıda kusur etmemekle "yaltaklanmak" arasında gidip geldiği görüntüler barındıran röportaj.

Aslında bu kalıbı meşhur etmek Altaylı'ya nasip olabiliirdi: Sayın Öcalan!

Çelişki görüldüğü kadar büyük değil elbette. Bu şöhretli gazeteci Şam'a belli ki izin ve görev alarak gitmişti. İtalya'ya "atlayıp gidiş" de aynı tetikçi gazeteci misyonunun parçasıydı.

BİR DE KAZANIN DOĞURDUĞUNA İNANANLAR VAR

Yandaş, tetikçi, "çok sesli" ya da ehlileştirilmiş muhalif yayınlar, ülke siyasetinde zaman zaman oyun kurucu rolleri üstlenebiliyor ya da siyasetin oyun kurucusu güçlerin elinde iş görebiliyor.

Halk muhalefeti içinde ve hatta sol örgütler arasında düzen medyasının gücünü abartma eğilimi her zaman oldu.

Son yıllarda bunun ötesine geçip, düzen medyasını bir ölçüt, neredeyse bir meşruiyet ölçüm merkezi olarak görenlere de rastlandı.

2015 Haziran seçimlerinin önemli bir unsuru "Türkiyelileşen HDP" oldu. Türkiyelileşmenin ne kadar gerçek olduğu, HDP içinde ya da tabanında bu yöndeki eğilimin ne olduğu bir yana...

Tüm Türkiye HDP'nin Türkiyelileşme yolunda olduğu iddia ve fikrine CNN Türk kanalıyla ikna edildi.

Erdoğan'ın dombırası tetikçi kanalları kaplar-ken CNN Türk aracılığıyla Demirtaş'ın bağlamasıyla tanıştık. Bir sol siyasetçinin, güçlü medya kanallarına girmeyi başarması, kendisini ya da görüşlerini tanıtmak ve yaygınlaştırmak için bu kanalları kullanması çoğu zaman bir "peri masalı" olarak kalsa da olmayacak bir şey değil.

Şirin Payzın adıyla özdeşleşen ve 2015 Haziran seçimleri öncesindeki döneme damga vuran bol Demirtaş'lı tartışma programlarının bu şekilde değerlendirilmesi mümkün mü? Seçimlerin hemen ardından bu programların bıçak gibi kesilmesini basitçe HDP'li siyasetçinin kamuoyunda gördüğü ilginin azalmasına bağlamak ya da aslında CNN'den atılması yıllar sonra gerçekleşen Şirin Payzın'ın inisiyatifinin kırılmasına bağlamak mantıklı olabilir mi?

Bu açıklamaları geçerli bulmak...

Kazanın doğurduğuna, ardından çoluğa çocuğa karışıp torun sahibi olduğuna, şimdi cenazesinin Karacaahmet Şakirin camiinden kaldırılacağına inanmakla bir.

YENİ KUŞAK TÜRBAN OPERASYONU

Cumhuriyet yazarı Işıl Özgentürk, 13 Ocak 2019 günü yayımlanan yazısına bu başlığı koymuştu: Yeni Kuşak Türbanlılar.

Türban, örtünme, tesettür ve "giyim kuşam serbestisi" gibi kavramlar çok uzun süredir sadece sosyolojik değerlendirmelerin ve kültürel tartışmaların değil politik mücadelenin de önemli bir eksenini oluşturuyor.

Özgentürk'ün yazısı da bu çerçevede oluşan görüşlerini yansıtıyordu. Hiç yazılmamış ya da yazılmaya cesaret edilememiş şeyler de yoktu bu yazıda. Hatta yazının izleyen günlerde saldırıya uğramasına neden olan cümleler de dünya çapında ün ve saygı kazanmış Sümeroloğumuz Muazzez İlmiye Çığ'a ait bilimsel önermeleri yansıtıyordu. On yıllar önce yazılıp bilimsel bir yayında yerini bulmuş olan önermeleri.

Yeni Şafak, Sabah, Star ve Akit bu yazıyı hedef alan yazılar yayımladı. Yazılara, sosyal medya platformlarında organize edilen saldırgan bir linç

kampanyası eşlik etti. Hemen ardından Özgentürk savcılıkta ifadeye çağırıldı. Özgentürk, yaşadıklarını sol haber portalına anlatırken şu ifadeleri kullandı: Bu gazeteler hedef gösterdikten hemen sonra basın savcılığı beni 'şüpheli kişi' sıfatıyla ifadeye çağırdı. Korkunç bir linç kampanyasıyla karşı karşıya kaldım, Türkiye'de kadın olmanın ne demek olduğunu bir kez daha anladım. Bana sosyal medya üzerinden 'hangi kerhanede çalıştığım' bile soruldu. Fiziki görünüşümle alay edecek kadar gaddar ve acımasızlar.

Saldırının seviyesizliği, şiddeti ve haksızlığı kadar zamanlaması da dikkat çekici. Işıl Özgentürk'e yönelen bu saldırıyla aynı günlerde gündeme önce Özgentürk'ün yazısına da konu olan (türbanıyla ünlü) Kavakçı ailesi kadınlarının aldıkları devlet görevleri sonra da "açılmasını kutlayan türbanlı kadınlar" ve yayımladıkları fotoğraflar oturmuştu.

Işıl Özgentürk'ü hedef alan saldırının arkasında belli ki "en iyi savunma saldırıdır" diyenler vardı.

TARİHTE
BU HAFTA

Sovyet Kızıl Ordu Birlikleri, Nazilerin toplu katliamlar yaptığı Auschwitz toplama kampına ulaştı. Kızıl Ordu kontrolü sağladığı sırada kampta 5 bin tutuklunun bulunduğu ve çoğunun hastalık ve açlıktan ölmek üzere olduğu bildirildi. (27 Ocak 1945)

BOYUN
EGME

KESKİN NİŞANCI SABAH

Sabah gazetesi, TMSF'nin el koymasından ardından iktidara yakın Çalık Holding tarafından alındı. Gazetenin Çalık tarafından "iktidara hizmet" amacıyla alındığı ve Çalık'a geçişle birlikte bir iktidar borazanı olarak işlemeye zaman kaybetmeden başladığı biliniyor. Bu süreçte 200 binlik bir tiraj kaybı yaşayan SABAH, iktidar açısından işlevli olmaya devam ediyor.

Bu gazeteye şu sıralarda verilen bir özel görev, AKP karşıtı kesimlerin simgeleri arasına girmiş ya da en azından bu kesimlerin ortak beğenisi olarak görülen isimlere "operasyon çekmek." Sabah'ın sayfalarını açarak, yaptığı söyleşilerle "özürücü" durumuna düşürdüğü, daha doğrusu Sabah'ın bu misyonunu çok iyi bilerek, gazeteyi iktidardan özür dilemek için kullanmak isteyen isimler uzun bir liste oluşturuyor. Mazhar Alanson, Ahmet Ümit, Haluk Levent, Bülent Ortaçgil, Derya Köroğlu, Hasan Saltık ve Erdal Beşikçioğlu gibi isimlere yakınlarda şair Şükrü Erbaş eklendi.

Söyleşilerde neredeyse hiç eksik olmayan bazı ortak fikirler var: "Solcu" kisvesiyle konuşan konuşanın tescil ettiği Solun kendisini de eleştirmesi gerektiği görüşü, muhafazakar kitlenin de (sol tarafından!) anlaşılması gerektiği (oysa anlaşılmadığı) tespiti ve söyleşilerin sonlarına doğru gelen bir "normalleşme" temennisi. Gazetede çıkan röportajlarda AKP ve politikaları tartışma konusu edilmemek, solun "yetersizlikleri" bizzat soldan sayılan isimlere anlatılıyor.

İşin hoş tarafı, bu röportajlara katılanların AKP tabanı (ve tabii Sabah okurlarının çoğu) tarafından zaten ya çok az tanınan ya da hiç bilinmeyen kişiler olması. "Gazete bu söyleşileri okuruna ulaştırmak için yapmıyor" demek zorunda değiliz.

Öte yandan söyleşilerin öncelikle AKP karşıtı kesimlerde bir çöküntü yaratmak, moral bozukluğu ve umutsuzluk yaratmak amacı taşıdığı çok açık.

"Meşhur" demokratların "acaba bugün hangimiz kervana katılacak" beklentisiyle yaşatıldığı bir psikolojik savaş misyonu var ortada.

TETİKÇİLİĞİN KUBURU: AKİT EKOLÜ

AKP iktidarının karşıt görüşleri etkisizleştirmek, karşısında konumlanan siyasetçi ve düşünürleri susturmak ya da itibarsızlaştırmak için kullandığı medyanın dışında bir de kalemini tam olarak bir terör silahı olarak kullanan Akit ekolü var.

Cezaevlerine siyasal görüşleri ya da yaptıkları haberler nedeniyle doldurulmuş olanlar için "onlar gazeteci değil, terörist" diydursunlar, Akit tam olarak şiddetin bir politik silah olarak kullanılmasının da örnekleriyle dolu.

2006'da Vakıf adıyla çıktığı sıralarda gazete, Danıştay üyelerini "işte o üyeler" manşetiyle hedef göstermiş, bu yayının ardından Danıştay'a düzenlenen saldırıda Danıştay 2. Daire üyesi Mustafa Yücel Özbilgin öldürülmüş, aralarında daire başkanı Mustafa Birden'in de yer aldığı dört üye yaralanmıştı.

Gazete benzer bir provokasyonu "Öğrenci And"ı kaldıran yönetmelik hükmünü iptal eden Danıştay üyelerini hedef göstererek yakın zamanda tekrarladi.

Akit'in uzmanlık alanı düşünsel itibarsızlaştırma ya da siyasal linç operasyonlarının çok ötesinde. Açıkça tehdit ve cana kastetme Akit ekolünün tarzını tarif ediyor.

Böylece belirlenmiş kişilerin saldırıya açık hale getirilmesi, kamuoyunun böyle bir saldırıya hazırlanması bu tarzın ara sıra üstlendiği bir görev olurken, asıl ve sürekli yaptığı iş korkutma.

Tabii bir de Akit'in "devleti göreve çağıracağı" örnekler var.

Bu örneklerde, mekanizma şöyle işliyor: Akit ağır hakaretler ve tehditlerle hedef aldığı kişileri manşete taşıyor. Zaman zaman ölüm tehditlerine varan bu saldırıların ardından devlet görevlileri devreye giriyor. Tabii görevleri tehdit edilenleri korumak ya da saldırıların sonuçlandırmak olmuyor. Tersine tehdit edilenler soruş-

turuluyor, görevden alınıyor. Genişçe bir kesimse neredeyse "Akit'in ölümü tehdit etmesine neden olacak şeyler yapan kişinin etkisizleştirilmesi sayesinde tehlikenin geçtiğine inanılıyor.

Bir gazetenin, kişileri bir yandan ölümlerle tehdit ederken bir yandan da devlete şikayet ettiği örneklerle Akit tarih yazıyor.

Daha geçtiğimiz günlerde gazete muhalif ilahiyatçı Cemil Kılıç'ı hedef tahatasına oturttu. Hemen ardından, Kılıç'ın hem işine son verildi hem de hakkında soruşturma başlatıldı. Tehdit edilen Kılıç'ın güvenliğinin sağlanması konusunda devletin görevinin başında olup olmadığı belli değil. İslam içi alternatif yorumlara kapalı bu gerici güruhun özellikle bu tartışmalarda yaptığı hedef göstermeler acımasız infazlarla sonuçlanabiliyor.

Akit iktidar bloğu içindeki hesaplaşmalarda da rol üstleniyor. Yeni Şafak gazetesi yazarı Hilal Kaplan, zorunlu din derslerine karşı olduğunu söylediği için Yeni Akit gazetesi ve onun internet ayağı Habervaktim sitesi tarafından, bir kilisede çekilmiş fotoğrafları yayınlanarak hedef alınabili mesela.

HER TÜRLÜ PİS İŞ İTİNA YAPILIR

Akıllarda kalan bir başka Akit imzalı hareket Deniz Baykal'a CHP Genel Başkanlığı koltuğunda oturduğu sıralarda yapılan operasyon. Deniz Baykal'ın ya-

şadığı bir ilişkinin gizli çekilmiş görüntüleri bu gazete tarafından servis edilmişti. Yatak odalarına yerleştirilen kameraları "helal habercilik" olarak kutsamakta o günlerde zorluk çeken iktidar, bu pis işi "mahallenin delisi" Akit'e havale ederken, bu röntgeni haberciliğin sonuçlarından da bolca yararlanmıştı.

Kemal Kılıçdaroğlu da görüntülerin patlatılmasından iki hafta sonra yapılan kurultayda CHP Genel Başkanlığı koltuğuna oturmuştu.

UCUZLUKTA BİR ZİRVE: TAKVİM EKOLÜ

Takvim, ucuz ve yalan haber üretiminde kendi çizgisini oluşturmuş bir yayın. Haftanın birkaç gününde sür manşete dayanmış "emekliye zam" haberleriyle çıkan bu gazete, habercilik tarihinin "utanç verici haberler" bölümünde çok sayıda habere yerini aldı.

2014 dünya kupasında Türkiye'nin Andorra'yı 2-0 yendiği maçın ardından gazete "hey garson üstü kalsın" başlığıyla çıktı. Okur, ilk başta anlam veremediği haberi okuduğunda hikayeyi anlıyordu. Andorra'lı oyuncuların Pepe, Türk milli takımının kaldığı otelde garsonluk, Alejo ise belboyluk yapıyordu. Andorra'lı futbolcular, Türkiye'nin "milyon dolarlık" profesyonel oyuncularına karşı, bir emekçi gibi hayatlarına devam ediyor, çıkıp aynı zamanda futbol oynuyordu. Takvim içinse bu durum alay konusu olacak bir şeydi.

Arabaşlık: Kirli gazeteci Gazetenin, Gezi eylemleri sırasında ağaçlarla konuşarak yaptığı saçma sapan bir habere tanınırlığını artıran haber müdürü Mevlüt Yüksel yine protestolar sırasında yaptığı asparagas CNN röportajı ile kendi zirvesini yukarı taşıdı.

Gazete "Kirli itiraf" manşetiyle çıktığı gün, CNN'nin ünlü sunucusu Christiana Amanpour'la yapılan röportajı yayımlamış, sunucunun para karşılığı AKP karşıtı haberler yaptığını itiraf ettiğini yazmıştı.

Böyle bir röportajın hiçbir zaman yapılmadığı kısa sürede ortaya çıktı. Cevval gazeteci Yüksel, Amanpour'a sormadığı sorulara, Amanpour'un vermediği yanıtları haberleş-tirmiş, Takvim'de bu "haber" manşet olmuştu.

Takvim ekolü, tetikçi gazeteciliğin tüm rekorlarını kırmaya and içmişti. Sıra pişkinlik dalında kırılacak rekordaydı. Sahte röportaj şu sözlerle savunuldu: CNN, Gezi Parkı olaylarını tüm dünyaya yalanlarla duyurdu. Biz de affınıza sığınarak CNN'in anlayacağı dilden bir asparagas haber yaptık. Mevlüt Yüksel'in Christiana Amanpour röportajı gerçek dışıdır...

PATRONLARINENSESİNDEYİZ

BAŞAKŞEHİR ŞEHİR HASTANESİ ŞANTIYESİNDE İŞ BIRAKMA

Rönesans Holding'in İstanbul Başakşehir Şehir Hastanesi inşaat şantiyesinde işçilerin tamamının iş bıraktığı bildirildi. İşçiler, şantiyede bir süredir devam eden yemek probleminin çözülmemesi üzerine iş bıraktılar.

İnşaatı tamamlandığında dünyanın en büyük hastanelerinden birisi olacağı belirtilen şehir hastanesi projesinde Rönesans Holding'e Japon Sojitz firması ortaklık ediyor. Projenin finansman anlaşması imza töreninde Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan da bulunmuş ve bir konuşma yapmıştı.

İstanbul Başakşehir Şehir Hastanesi, tamamlandığında 2.700 yatak kapasitesine sahip olacak ve günde 23 bin 600 hastaya hizmet verecek. 1 milyon metrekarenin

üzerinde inşaat alanı olan şantiyede binlerce işçi çalışıyor.

İŞ BIRAKMA SONUÇ VERDİ

Rönesans Holding'e ait şantiyede işçiler, kötü barınma koşulları ve yemek sorununa bir türlü çözüm getirilmesine tepki olarak iş bıraktılar.

Yüzlerce işçinin katıldığı iş bırakma sonrasında yemek talepleri yerine getirildi. Rönesans'ın işçilerden 'özür dilediği' de belirtildi.

DİRENEN İŞÇİLER TAŞ YAPI'DAN HAKLARINI ALDI

İslam Kalkınma Bankası'nın finanse ettiği, İstanbul Proje Koordinasyon Birimi tarafından ihale edilen ve Taş Yapı tarafından yapılan Okmeydanı Eğitim ve Araştırma Hastanesi inşaatının şantiyesinde, 9 inşaat işçisi mesai ücretleri ve ihbar tazminatları ödenmeksizin işten çıkartılmış, işçiler gasp edilen haklarını alabilmek için eylemlere başlamışlardı. Hem şantiye hem de Taş Yapı merkezi önünde direniş ve mücadelelerini sürdüren işçiler, sendikaları İnşaat-İş ile birlikte ana firma ile görüşerek tüm haklarını aldıklarını açıkladı.

ADESE, BİNLERCE İŞÇİNİN ALACAĞINI İÇ EDİYOR

Konyalı İttifak Holding bünyesinde bulunan Adese mağazalarında işçiler, maaş alacakları olduğunu, ödemelerin geriden geldiğini belirtiyor.

2018 yılının Ağustos ayından bugüne maaşlarının düzensiz yattığını belirten işçiler, aylardır ücretlerini geç aldıklarını ifade ediyor.

PE dayanışma ve haberleşme ağına gelen ihbarda, "Binlerce işçi mağdur

durumda ve kimse grev dahi yapmayı düşünmüyor.

Oysa holdingin müdürleri amirleri kebabçılarda, en lüks restoranlarda keyif yapmaktadırlar. İşçiler ise 100 gr zeytin ve 1 ekmekle öğün geçirmektedirler" deniliyor. İşçiler patronların işten ayrılanlara da tazminat haklarının yarısını teklif ederek tamamından vazgeçirmeye çalıştıklarını söylüyor.

EMPERIA DRAGOS ŞANTIYESİNDE İŞÇİ CİNAYETİ

Daha önce Ulusal Yapı'nın yükleniciliğini üstlendiği Cizre Toplu Konut şantiyesinde bir işçi 2. kattan düşerek hayatını kaybetmiş. Bu olayın üzerine aynı firmaya ait İstanbul Kartal'daki Dragos Emperia şantiyesinde 3 gün "güvenlik önlemlerini artırma" amaçlı olarak çalışmaya ara verilmişti. İş güvenliği birimi raporlarına ve yapılan bütün uyarılara rağmen alınmayan önlemler, balkon korkuluklarının file ile kapatılmaması, asansör boşluklarının kapatılmaması, çalışan işçilerin güvenlik ekipmanlarının gerekli şekilde kullanıldığına ilişkin yeterli kontrolün yapılmaması, 17 Ocak 2019 tarihinde bir işçinin daha ölümüne neden oldu. Ulusal Yapı'ya bağlı taşeron ekipte olan Yusuf Özkök adındaki 33 yaşında bir işçi, asansör boşluğuna düşerek hayatını kaybetti.

SSC TUR PATRONU BEDAVA İŞÇİ ÇALIŞTIRIYOR

SSC Tur patronunun ücretleri geç yatırdığı, çoğu çalışanın ücretler geç ödendiği için işten ücret ve prim alacaklarını firmada bırakarak ayrılmak zorunda kaldığı öğrenildi.

İZOCAM İŞÇİSİ GREVE ÇIKTI

Kristal-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu İzocam fabrikasında işçiler, toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine greve çıktılar. İzocam'a ait Kocaeli Dilovası ve Mersin Tarsus fabrikaları önünde yapılan basın açıklamasının ardından grev başladı.

ARABAŞLIK: Patronun kriz fırsatçılığı

Kristal-İş Sendikası tarafından yapılan açıklamada, İzocam patronunun krizi bahane ederek işçileri asgari ücrete mahkum etmek istediği, işçilerin grev kararını patronun kriz fırsatçılığına karşı ortak kararla aldıkları belirtildi.

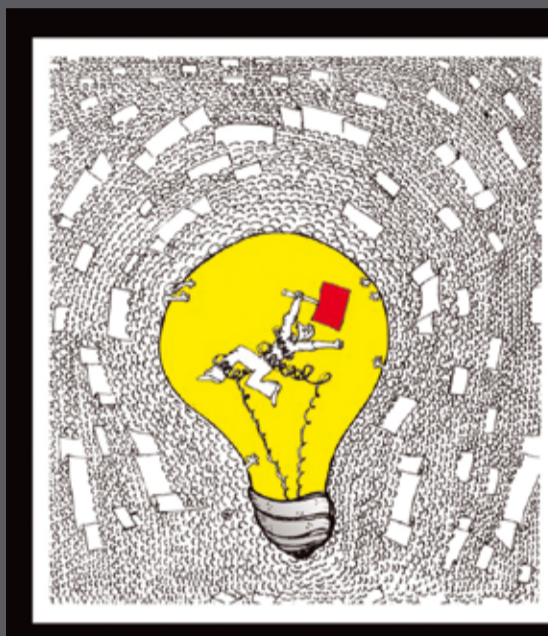
Kristal-İş üyesi işçiler, yapılan Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerinde sosyal haklar dışında önerilen yüzde 6 zam teklifini kabul etmediklerini, böyle bir zammın işçilerle dalga geçmek olduğunu ve enflasyon oranında zam yapılmasını talep ettiklerini ifade ettiler. Aynı zamanda yaşanan sömürünün ve hak gasplarının artışına dikkat çeken işçiler, örgütlü mücadelenin işçi sınıfı için bir zırh işlevi gördüğünü bu nedenle haklı mücadelelerinden geri adım atmalarının mümkün olmayacağını söylüyor.

ABD BÜYÜKELÇİLİK BİNA İNŞAAT İŞÇİLERİ ÖDEMELERİNİ ALDI

Ankara'da devam eden ABD Büyükelçilik binası inşaatındaki işçiler, çok zor ve yoğun sömürü koşulları altında çalıştıklarını ve bir süredir ödemelerini alamadıklarını geçen hafta PE Ağı aracılığıyla duyurmuştu.

İşçiler, bu hafta ödemelerini aldıklarını bildirdi.

DİRENİŞTEN GREVE KARİKATÜR SERGİSİ

Emek sömürsünün tarihi, aynı zamanda işçilerin sömürücülere karşı direnişlerinin tarihi. Sermayenin yaşamın her alanına saldırısı, varlığını sürdürülebilmek için devam ediyor. Elbette, işçilerin buna karşı mücadelesi de. Zaman zaman zayıflasa geri çekilse de her daim tek umut işçilerin mücadelesinde, kazanımında.

28 Ocak 1963 günü başlayan Kavel işçilerinin grevi bu umudun bir işiği olmuştur. Gücünü haklı olmaktan alan Kavel işçileri, ülkemizde grev hakkını kullanabilmenin öncüsü oldu ve bugün işçiler Kavel grevcilerinin türküsünü söylemeye devam ediyor.

"Direnişten Greve" sergisi,

Kavel grevini anmayı ve aynı zamanda bugün mücadele eden, direnen işçilerin mücadelesini güçlendirmeyi amaçlıyor.

Sergide yer alan çizimler ile karikatürler, işçi sınıfının çizirlerinden Canol Kocagöz'e ait. Karikatürlerini grev çadırlarında, direniş alanlarında, fabrika duvarlarında sergileyen Canol Kocagöz'ün bu sergisi de sömürüyü, direnen işçileri, grevleri ve işçi sınıfının mücadelesine duyduğu inancı ve sevgiyi anlatıyor.

Bu sergide yer alan karikatürler, direnişlerde, grevlerde, işgallerde yaratıldı ve hayata geçirildi; işçilerin evi olan mekânlarda, sendikalarda, siyasi mücadele yürüten dergi ve yayınlarda, fabrika duvarla-

rında, grev çadırlarında, günlük gazetelerde ve işçi-emekçilerin mizah gazetesi Humur'da yer aldı; işçilerin mücadele ettiği, direndiği pek çok yerde direnişlere grevlerle eşlik etti.

"..toplumu geriye götürmeye çalışan sınıfsal güçlere karşı her zaman refleksli ve atak olan karikatür daima emekten yana ve taraflı. Aynı zamanda tavizsiz ve neşeli.

Karikatür toplumsal hayatımızın hiç solmayan çiçeği.

Dağlarda meşe ağacı kadar sağlam, köklü ve daima ayakta. Bazen de yağışı bekleyen kardelenler kadar saf, canlı ve özgür..." çizimler, "Direnişten Greve" sergisiyle Nâzım Hikmet Kültür Merkezi'nde.

İSTANBUL ŞAFAK HASTANESİ HASTALARA DA ÇALIŞANLARA DA KÖTÜ DAVRANIYOR

Hastane çalışanlarından gelen ihbara göre, işçiler görevleri olmayan işlerde çalışmaya zorlanıyor.

Ayrıca yaptıkları fazla mesai için ödeme alamadıklarını belirten çalışanlar, yöneticileri tarafından hakarete uğradıklarını, aşağılandıklarını söylüyor.

Sağlık elemanı olmayan çalışanlara hasta bakımı, teknik işlerden çalışanlara teknik servisi olmayan yaptırıldığını anlatan çalışanlar, hastabakıcıların ve hemşirelerin işlerinin diğer çalışanlara yaptırılması nedeniyle hem çalışanların hem

de hastaların sağlığının risk altında olduğunu vurguluyor.

Yemekhanenin çok küçük olduğunu ve yemek yemek için ayrılan sürenin yetmediğini anlatan çalışanlar, 10 dakika gibi bir sürede yemekhaneden çıkmak zorunda olduklarını ayrıca çalışan sayısının yetersiz olmasından dolayı uzun sürelerde çalışmak zorunda olduklarını, günde 14 saat çalıştıklarını söylüyor.

Tüm bölümlerde mobbing, baskı ve yıldırma politikası uygulandığını söyleyen çalışanlar, patronun işten çıkarma yapmayıp çalışanları istifaya zorlama yoluna gittiğini belirtiyor.